

ಸಮತೋಲನ

ಅಬುದ್ದದಾರ(ರ) ಓವೆ ಪ್ರಶ್ನಾತ ಸಹಾಬಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಹಾನ್ ದೇವಾರಾಥಕರಾಗಿದ್ದರು. ಹಗಲು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ವ್ರತಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಮಾರ್ಶ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಸಲ್ಲಾನ್ ಘಾಸಿರ(ರ) ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅಬುದ್ದದಾರವರ(ರ) ಆರಾಥನೆಯ ಆಧಿಕ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳ ಸೊರಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಸಲ್ಲಾನ್(ರ) ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅವರೆಂದರು, “ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಅದರ ಜತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಇವೆ. ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೂ ಅವರವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು, “ಸಲ್ಲಾನ್ ನಿಜ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರು. (ಬುಖಾರಿ)

ಒಮ್ಮೆ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಆರಾಥನೆಗಳ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದರು. ಬಳಿಕ ಹೀಗೆಂದರು, “ಸರ್ ರೀತಿಯ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆರಾಥನೆಯೇ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ.” ತರುವಾಯ ಓವೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಾನು ನಮಾರ್ಶ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನು” ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ದಿನಾಲೂ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ವ್ರತಾಚರಿಸುವೆನು.” ಮತ್ತೊಂದೆ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಸ್ತೀಯರಿಂದ ದೂರವಿರುವೆನು. ಎಂದೂ ವಿವಾಹವಾಗಲಾರೆನು.”

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಮೂವರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದರು, “ನೀವು ಇಂತಿಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಹನಾಳೆ! ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಭಯಪಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಉಪವಾಸವಿರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ತೋರೆಯುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ನಮಾರ್ಶ್ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತೇನೆ. ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ವಿಧಾನದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ವಿಮುಖಿರಾದರೆ ಅವನು ನನ್ನವನಿಲ್ಲ.” (ಬುಖಾರಿ)

ಸಮತೋಲನ ಎಂದರೇನು?

ಗೂಂದಲ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಾ ಸುಮಧ್ಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಸಮತೋಲನ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಸುಮಧ್ಯ ಧೋರಣೆಯು ಮಾನವನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗುವ ಹಕ್ಕು ಕರ್ತವ್ಯಗಳು (ಅವು ದೇವನ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿರಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತದ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿರಲಿ) ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಸಮತೋಲನದೊಂದಿಗೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಮಾನವನು ಅಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದರ ಹಕ್ಕುಚ್ಯಾತಿಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಸಮತೋಲನದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು,

“وَالْقَصَدُ الْقَصَدَ تَبْلُغُوا” (الْبَخْرَارಿ)
“ಸಮತೋಲನ ಪಾಲಿಸಿರಿ, ಸಮತೋಲನ ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಈ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಳಿಸಬಲ್ಲಿರಿ.” (ಬುಖಾರಿ)

ಸಮತೋಲನವು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ, ದಾನಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಆಹಾರ-ಪಾನೀಯ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ, ವಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ... ಹೀಗೆ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"إِنَّ الدِّينَ يُسَرٌ، وَلَنْ يُشَدَّ الدِّينُ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِدوا وَفَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، اسْتَعِينُوا بِالْغُدُوَّةِ وَالرُّوحَةِ وَشَيْءٍ مِّنَ الدَّلْجَةِ".

"ذَمَّهُوا سَرَّاهُوا" ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರಿಣ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಳೆಯುವುದರಿಂದ ನೀವೇ ದಣಿದು ಹೋಗುವಿರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿ ಬಿಡುವುದು...." (ಬುಖಾರಿ)

ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಇಡೀ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸಕಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಸಮತೋಲನದ ಅಶ್ವತ್ಥಮ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಪ್ರವಚನ ನೀಡುವಾಗಲೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿ ದೀರ್ಘವೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ತೀರಾ ಹೃಸ್ತವೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಪವಾಸ ವ್ರತಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶೋರೆಯುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ನಮಾರ್ಥ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು, ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ.

ಖಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ:

ಈ ವರ್ಷ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಖಚಿ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ದುಂಡುವೆಚ್ಚಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಜಿಪ್ರಣತೆಯನ್ನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಸಮತೋಲನ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىْ عُنْقِكَ وَلَا نَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَنَقْعُدْ مُلُومًا حَمْسُورًا ﴾ ٢٩ ﴿الإِسْرَاءُ: ٢٩﴾
"ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲೂ ಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಂದ್ಯರೂ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರೂ ಆಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲೂ ಬೇಡಿರಿ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 17: 29)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಖಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ತನ್ನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಗುಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

﴿وَالَّذِينَ إِذَاً أَفْقُولَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْرَكَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴾ ٦٧ ﴿الفرقان: ٦٧﴾
"ಅವರು ಖಚಿ ಮಾಡುವಾಗ ದುಂಡುವೆಚ್ಚುವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಪ್ರಣತೆಯನ್ನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಖಚಿ ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಸಮತೂರ್ಧವಿಲ್ಲ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ." (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 25: 67)

ಖಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

"الْإِقْصَادُ فِي النِّفَقَةِ نَصْفُ الْمُعِيشَةِ" (الخطيب)
"ಖಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವು ಅರ್ಥ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಾಗಿದೆ." (ಅಲ್ಲಿ ಖಿತೀಬ್)

ಅಂದರೆ ಖಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಡತನದಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಕ್ಯು ಚಾಚುವುದರ ಅವಶಾನದಿಂದಲೂ ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"ما عال من اقصد"

“يَا رَبِّ سَمْطُورِي لَنَفَنَنْدُو بَلَى سُكُونَتَرَأِي رَأِيَّا.”
(ಅಷ್ಟುದ್ದು)

ತದ್ವಿರುಧ್ವವಾಗಿ, ದುಂಡುವೆಚ್ಚೆವು ಮಾನವನನ್ನು ದರಿದ್ರನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ; ಬಳಿಕ ಅವನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಕ್ಯು ಚಾಚಲು ನಿರ್ಬಂಧಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪೋಲನ

ಓರ್ವ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಲೋಕಾರಾಧಕ ಮತ್ತು ಆಸೆಬುರುಕನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಾಚಲು ತನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲಾನು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಆಹಾರ ಪಾನೀಯ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸೆಬುರುಕತನ ಶೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ದುಂಡುವೆಚ್ಚೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಡೆದಿರುವರು.

”ما ملاً أدي وعاء شرا من بطن ، حسب الأديمي ، لقيمات يقمن صلبه ، فإن غلبت الأديمي نفسه فثلث للطعام ، وثلث للشراب وثلث للنفس.“ (الترمذى ، ابن ماجه)

“ಮಾನವನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಂತ ಕೆಟ್ಟ ಪಾತ್ರೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಸೊಂಟ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲವು ತುತ್ತು ಆಹಾರ ಸಾಕು. ಒಂದು ವೇళೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಚಿತ್ತವು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ (ಮತ್ತು ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸಿದರೆ) ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ (ಗಳಿಗೆ) ಮೀಸಲಿರಿಸಲಿ.” (ತಿಮಿಫದಿ, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ)

ವಸ್ತುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪೋಲನ

ಓರ್ವ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ತನ್ನ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಪೋಲನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ದುಂಡುವೆಚ್ಚೆ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಜಂಭ ಹೊಚ್ಚಲು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಣಿಸಲು ವಸ್ತು ಧರಿಸಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಅದರಿಂದ ತಡೆದಿರುವರು. ಅವರು ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

”من ليس ثوب شهرة أليسه الله يوم القيمة ثوبا مثله ثم تاهب فيه النار“ (أبو داود، ابن ماجه)
“يَا رَادَرُوا كِإِيمَيْ ವಸ್ತು ಧರಿಸಿದರೆ، ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೊಡಿಸುವನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾಗುವುದು.“ (ಅಬೂದಾವೂದ್, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ)

ಅಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹರಿದ, ತೇವೆ ಹಚ್ಚಿದ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲ. ವಸ್ತುದ ಬಗ್ಗೆ ಓರ್ವ ಯುಕ್ತಿವಂತರು ಹೇಳಿದ ಮಾತೊಂದಿದೆ, “ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತುವು, ಮೂರಿಖನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಚ್ಛನೆಂದು ಭಾವಿಸುವಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಾಗಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವೆಂತನು ಅದನ್ನು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಷ್ಟು ಧಳಕು-ಬಳಕಿನದ್ದಾಗಿರಬಾರದು.”

ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪೋಲನ

ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಮೂಲತಃ ಸಂಪುರ್ಣ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯ ಚಿಂತೆಯೋ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಆರೋಚನೆಯೋ ಬರದಷ್ಟು ಮಗ್ನಾಗಿಬಿಡಬಾರದು. ಹೀಗಾದರೆ ಹೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ರೋಗಪೀಡಿತನಾಗಿ ಬಿಡುವ

ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನಯತೆ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಪೋಲನ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಕೆ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಮಾನತ್ ಆಗಿವೆ. ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ಅವನ ದೇಹದ ಹಕ್ಕು ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬೇಡಿಕೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ದೇಹಕ್ಕೆ ದಣಿವು ಆದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರೆ ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿ ಬಿಡಲೂ ಬಾರದು. ಜೀವನವು ಪರಿಶ್ರಮದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮ ಎಂದರೆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದರ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರವನ್ನು ಓಡಿಕೊಂಡು ತಲುಪಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಲೂ ಬೇಕು ಮತ್ತು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಡುನಡುವೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪೋಲನ

ಅನಾವಶ್ಯಕ ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಂದು ದುರುಣವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿರಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲೇ ಇರುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಅದರಿಂದ ತಡೆದಿರುವರು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

"إِنْ مَنْ أَحْبَكَ إِلَيْيَ وَأَقْرَبَكَ مِنِي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنْ أَبْغُضَكُمْ إِلَيْيَ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْثَّرَاثُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَهِّقُونَ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الْثَّرَاثُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ فَمَا الْمُتَفَهِّقُونَ ، قَالَ "الْمُتَكَبِّرُونَ".

“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಚಾರಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮನಾಗಿರುವವನು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವನು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ನನಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹತ್ತಿರ ಇರುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವವನು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಿಯನೂ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ನನ್ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ದೂರವಿರುವವನೂ ಆಗಿರುವನು. ಅಂತಹವನು ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತವಾದ (ಕ್ಷಿಪ್ರಕರ ಮತ್ತು ಜಡ) ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವವನಾಗಿರುವನು.” ಜನರು ಕೇಳಿದರು, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್! ಅನಗತ್ಯ ಮಾತನಾಡುವವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವವನು ಎಂತಹವನು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವಿರಾ?” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಇಂತೆಂದರು, “ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಿರುವನು.”

ಮಾನವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಮರ್ಪೋಲನ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಗಳು ಸಂಭವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡೆಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪಗಳನ್ನೇಸುಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಜನಜನಿತ. ಮೌನ ಪಾಲನೆಯು ಒಳ್ಳಿಯದೆಂದು ಕಂಡರೆ ಮೌನ ವಹಿಸುವುದು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"وَمَنْ كَانْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلِيقْلِ خِيرًا أَوْ لِيُصْمَتْ" (متقى عليه)
“ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುವನೋ ಅವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮೌನ ಪಾಲಿಸಲಿ.” (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ ಅಲ್ಪಿಂದಿ)

ಸಮರ್ಪೋಲನದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು

ಸಮರ್ಪೋಲನವು ಮಾನವನನ್ನು ಜನರ ನಡುವೆ ಗೌರವಾಹ್ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚಮೆಚ್ಚಿನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

- ◆ ಸಮರ್ಪಾಲನವು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, “ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾದರಿ, ಸಾಷ್ಟಿಕ ಗುಣ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಾಲನವು ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಇಪ್ಪತ್ತೆದನೇ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ.” (ಅಬೂದಾವೂದ್, ತಿಮಿಂದಿ)
- ◆ ಸಮರ್ಪಾಲನವು ಮಾನವನನ್ನು ಗೊಂದಲ-ಗಡಿಬಿಡಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ವೃಕ್ಷಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಸಂತುಲಿತವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.
- ◆ ಸಮರ್ಪಾಲನವು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ದಾಸನ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

"وَأُمَّا الَّذِينَ افْتَصَدُوا، فَأُولَئِكَ يَحْسِبُونَ حَسَابًا يَسِيرًا" (أَحْمَد).

“ಯಾರು ಸಮರ್ಪಾಲನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಂದ ಸರಳವಾದ ಲೆಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವನು.” (ಅಹ್ಲಾದ್)

* * * * *

www.Uzainfalahi.com